

На нѣжна пеперуда!
Но не да литна: ще стоя
Надъ влажната земя. —

Великдень ще настѣпи,
Ще бжде свѣтълъ праздникъ вредъ,
И всѣко клонче ще напѣпи,
Ще се разпукне всѣки цвѣтъ,
Тогазъ и мойта нива
Ще се вълнува като жива.

И ето самъ Христосъ
Подъ бѣла дреха, босъ,
Съ чело вѣнчано съ трѣне,
Съ роса отъ кървавъ потъ,
Ще дойде да ме зърне,
Да благослови моя плодъ!...

И азъ ще цѣвна, ще вирѣя
И едро зрънце ще налѣя,
Ще пусна златенъ класъ,
И жътвата богата
Ще бжде оня часъ,
Стопанину отплата...

А после сивото зърно
Ще смелятъ на брашно
Да мѣсятъ хлѣбъ: тогава
Ще дойде мойта слава! —
И моя скромнъ плодъ
Ще храни бедния народъ!

Деца, погребано съмъ тукъ,
Но азъ съмъ живо, живо пакъ!
Отгоре като бѣлъ памукъ
Самъ дѣдо Мразъ ми праща снѣгъ
И нѣма скърбъ, тѣга
Въ сърцето ми сега...

Емануилъ п. Димитровъ.